

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoPr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415203775
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8415203775.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Karola Krochtu a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobkyne Z. Z. C., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom E., E. XXX/XX, zastúpenej advokátskou kanceláriou PUCHALLA, SLÁVIK & partners, s. r. o., so sídlom Košice, Kmeťova 24, IČO: 36 860 930, proti žalovanému Detský domov Spišská Belá, so sídlom Spišská Belá, Továrenská 19/5, IČO: 170 813 43, zastúpenému JUDr. Martinom Bašistom, advokátom so sídlom Poprad, Štefánikova 8, o náhradu mzdy v súvislosti s neplatným skončením pracovného pomeru, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č. k. 4Cpr/6/2015 - 94 zo dňa 26.10.2016 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutom výroku, t.j. výroku o náhrade trov konania.
P r i z n á v a žalobkyňi voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením konanie zastavil a žalobkyňi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V dôvodoch svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala určenia neplatnosti výpovede danej jej žalovaným a uloženia povinnosti zaplatiť jej náhradu mzdy. Rozsudkom z 23.1.2015 č. k. 4Cpr 2/2012-138 Okresný súd Kežmarok určil, že výpoveď daná žalovaným žalobkyňi je neplatná (výrok I.) a konanie o žalobnej žiadosti o náhradu mzdy vylúčil na samostatné konanie (výrok II.). Vylúčené konanie je následne vedené pod sp. zn. 4Cpr 6/2015. Podaním doručeným súdu 14.10.2016 zástupca žalobkyne zobral žalobu v celom rozsahu späť. Späťvzatie odôvodnil tvrdeniami, že žalovaný žalobkyňi v priebehu konania zaplatil náhradu mzdy za požadované obdobie. Pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov v prípade jeho zastavenia je rozhodujúce zavinenie na zastavení konania. Za danej situácie súd prijal záver, že žalovaný po podaní žaloby zaplatil, čoho sa žalobkyňa žalobou domáhala. Preto žalobkyňi prislúcha voči žalovanému náhrada trov konania v plnom rozsahu trov. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 256 ods. 1, 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“).

2. Proti tomuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. V odvolaní uviedol, že dňa 03.02.2016 zaslali právnenému zástupcovi žalobkyne návrh dohody na mimosúdne urovanie veci, s ktorým právny zástupca žalobkyne nesúhlasil. Napriek jeho výhradám dvomi platbami v dňoch 03.02.2016 a 04.03.2016 vyplatili žalobkyňi sumu spolu vo výške 5 760,54 eur. Zároveň dňa 04.03.2016 vyplatili žalobkyňi aj úroky z omeškania. Žalovaný má za to, že trovy konania vzniknuté po 04.03.2016 vznikli v dôsledku zbytočne vykonaných právnych úkonov, ktoré zapríčinil žalobca. Žalobkyňa disponuje konaním a jeho predmetom. Z predložených dokladov bola žalobkyňa tiež oprávnená a z podstaty procesného postavenia snáď aj povinná určiť sumu, ktorú žiadala ako náhradu mzdy, či už brutto alebo netto a na základe toho upraviť žalobný návrh, prípadne zobrať žalobu späť. Žalovaný má za to, že nebolo dôvodné trovy konania 4Cpr/2/2012 žiadať a vypočítať nielen z konania o neplatnosť výpovede ako základu nároku a jediného predmetu konania 4Cpr/2/2012, ale aj z nároku

z náhrady mzdy, ktorá jednak nebola predmetom konania 4Cpr/2/2012, a ktorá bola vyšpecifikovaná až podaním zo dňa 02.11.2015 v konaní 5Cpr/6/2015 a to niekoľko mesiacov po právoplatnom skončení konania o vyslovenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Žalovaný navrhol aplikáciu ust. § 257 CSP a poukázal na to, že zmier vo veci 4Cpr/6/2015 nebol uzavretý len z dôvodu nezhôd o výške trov konania 4Cpr/2/2012. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok uznesenia a a žalobkyni nepriznal trovy konania za úkony realizované po 04.03.2016 a zároveň priznal žalovanému trovy konania za úkony realizované po 04.03.2016.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného konštatoval, že úspešnou stranou v plnom rozsahu bola žalobkyňa a žalovaný zavinil zastavenie konania. Zavinením žalovaného nebolo zdokladované, či plnil náhradu mzdy netto alebo brutto a či splnil za žalobkyňu aj s tým spojené odvodové povinnosti. Práve toto konanie žalovaného malo za následok potrebu ďalších úkonov právnej služby. Navrhol uznesenie v napadnutom výroku potvrdiť.

4. Na vyjadrenie žalobcu reagoval žalovaný. Žalovaný sa domnieva, že len neuhradené trovy právneho zastúpenia žalobkyne v požadovanej výške boli skutočnou príčinou, prečo žalobkyňa nevezala svoj návrh späť už bezprostredne po tom, čo jej boli vyplatené všetky ostatné nároky.

5. Žalobca vo svojom ďalšom vyjadrení v podstate zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je neopodstatnené.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,
b) ide o nerozlučné spoločensťvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov,
c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

7. Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016 zaviedol pre rozhodovanie o náhrade trov konania dve štádiá. Prvým je rozhodovanie o nároku, a druhým, ktoré nasleduje až po právoplatnom rozhodnutí o nároku, je rozhodovanie o výške trov konania.

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania. Vychádzal z toho, že žalovaný zaplatením náhrady mzdy v priebehu konania zavinil zastavenie konania. Tento záver súdu prvej inštancie žalovaný v odvolaní nenamieta.

Žalovaný nesúhlasí s náhradou trov konania za úkony právnej služby vykonané po 04.03.2016, ktoré považuje za neúčelné. V napadnutom uznesení však súd prvej inštancie neposudzoval účelnosť vynaložených trov, ani nerozhodoval o tom, za ktoré konkrétne úkony právnej služby prizná alebo neprizná náhradu. Posudzovanie účelnosti úkonov právnej služby nie je súčasťou rozhodovania o nároku na náhradu trov konania. Súd posudzuje účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva a aplikuje vyhlášku 655/2004 Z.z. až v rámci rozhodovania o výške trov konania.

Pri rozhodovaní o nároku súd podľa pomeru úspechu posúdi, či bola strana v konaní úspešná v plnom rozsahu, a prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, alebo rozhodne, že strana bola úspešná len v časti, a nárok na náhradu trov konania prizná len čiastočne, napr. v rozsahu 50 %.

Právna teória, ako aj judikatúra, konštantne vychádza z toho, že späťvzatie podaného návrhu v zmysle § 256 ods. 1 CSP (predtým § 146 ods. 2 O.s.p.) je potrebné posudzovať z procesného hľadiska. Ak žalobca zoberie žalobu späť pre správanie žalovaného, z procesného hľadiska to znamená, že žalovaný, ktorý svojim správaním primäl žalobcu k späťvzatiu žaloby, zavinil to, že konanie sa muselo zastaviť a je preto povinný zaplatiť jeho trovy v planom rozsahu.

8. Žalovaný ďalej v odvolaní navrhuje aplikáciu ust. § 257 CSP, pričom dôvody hodné osobitného zreteľa vidí v tom, že žalobkyňa svojim správaním prispela k vzniku úkonov po úhrade jej nárokov a zmier nebol uzavretý len z dôvodu nezhôd o výške trov konania.

Aplikácia inštitútu upraveného v ust. § 257 CSP prichádza do úvahy len vo výnimočných prípadoch, a toto ustanovenie treba vykladať reštriktívne.

Žalovaným uvádzané okolnosti podľa názoru odvolacieho súdu nemožno považovať za okolnosti hodné osobitného zreteľa. To, či žalobkyňa svojim správaním zavinila ďalšie trovy, sa zohľadní pri rozhodovaní o výške trov konania, a to v rámci posudzovania ich účelnosti. Rovnako ani skutočnosť, že napriek snahe strán sporu nedošlo k uzavretiu zmieru, nie je okolnosťou, ktorá by odôvodňovala použitie ust. § 257 CSP. Vo všeobecnosti práve skutočnosť, že medzi účastníkmi právnych vzťahov je nezhoda, ktorú nevedia odstrániť, je dôvodom súdnych konaní a vzniku trov, a to bez ohľadu na to, či strany mali alebo nemali vôľu dohodnúť sa.

9. Z dôvodov, ktoré uviedol odvolací súd, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Žiada sa uviesť, že zásadou spravodlivého procesu je riadne odôvodnenie rozhodnutia, uvedené vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná odpoveď v konkrétnom odôvodnení rozhodnutia. Len v prípade, ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c./ Španielsko z 9.12.1994, séria A, č. 303-A; Hiro Balani c./ Španielsko z 9.12.1994, séria A, č. 303-B).

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne úspešná, odvolací súd jej preto priznal voči žalovanému i náhradu trov konania v plnej výške, kvantifikáciu ktorej rozhodnutím zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP. Pre aplikáciu ustanovenia § 257 CSP vo vzťahu k náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nezistil žiadne predpoklady.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.